

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 stycznia 2026 r.

DIH-2.707.38.2025.PS

DECYZJA DIH-2 NR 3.2026

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) dalej zwanej: „kpa”, art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) dalej zwanej: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229, 1826) dalej zwanej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej zwany: „Prezesem Urzędu” lub „organem odwoławczym”, po rozpatrzeniu odwołania z 17 grudnia 2025 r. złożonego przez Pana Andrzej Janc współnika MULTI COLOR s.c. Stanisław Janc, Andrzej Janc z siedzibą w Czarnkowie (zwanej dalej: „przedsiębiorcą” lub „stroną”) od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 28 grudnia 2025 r. (syg.NR.8361.86.2025), wymierzającej solidarnie przedsiębiorcy p. Stanisławowi Jancowi, działającemu pod nazwą Multi Color Stanisław Janc oraz p. Andrzejowi Jancowi, działającemu pod nazwą Multi Color Andrzej Janc, - współnikom spółki cywilnej MULTI COLOR s.c. Stanisław Janc, Andrzej Janc, karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewystawienia świadectwa jakości paliwa stałego przez przedsiębiorców, wprowadzających do obrotu paliwo stałe, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej zwany: „Wielkopolski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”) 29 grudnia 2025 r. przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie strony wraz aktami kontroli i postępowania administracyjnego.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH 28 maja 2025 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NR.8361.86.2025 podjęli czynności w należącym do strony składzie opatu. Zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych, kontrolę przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę realizacji obowiązków, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, tj. wystawiania świadectw jakości paliw stałych ich przechowywania i przekazywania nabywcom kopii tych świadectw, kontrolę realizacji zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw; kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia paliwa stałego, o których mowa w art. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2025 r. poz. 514), dalej zwanej: „ustawą o szczególnych rozwiązaniach”.

Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do strony składzie opatu wskazanym jako stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (dalej jako: CEIDG). Kontrolę wszczęto w obecności przedsiębiorcy, któremu okazano legitymacje służbowe, pouczone o prawach i obowiązkach oraz wręczono upoważnienie do kontroli nr PHU.8361.86.2025 z 27 maja 2025 r. Ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca wprowadza on do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, o których mowa w art. 2 pkt 4a lit. a) i b) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie handlowej znajdowały się następujące partie paliwa stałego:

- węgiel kamienny orzech workowany - w ilości 2,7 ton;
- węgiel kamienny groszek (ogień) workowany - w ilości 13,950 ton;
- węgiel kamienny groszek (szygar) workowany - w ilości 25,125 ton.

Przedsiębiorca nie wprowadzał do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Oświadczenie zostało włączone do akt kontroli.

W toku kontroli Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH zażądali okazania dowodów zakupu i sprzedaży węgla kamiennego groszek (ogień) wraz z wystawionymi świadectwami jakości. Przedsiębiorca przedłożył dowody dostawy:

- 1) Faktura VAT nr F/D-CZA 001/04/25 z 29 kwietnia 2025 r.
- 2) Świadectwo jakości nr F/D-CZA 001/04/25/1 z 29 kwietnia 2025 r.

oraz dowody sprzedaży (z 3 ostatnich transakcji) w postaci:

- paragonu 6690/05/2025 z 24 maja 2025 r.;
- paragonu 6869/05/2025 z 25 maja 2025 r.;
- faktury VAT nr 1288/05/2025 z 24 maja 2025 r.

Do powyższych dowodów sprzedaży nie okazano świadectw jakości. Strona w toku kontroli oświadczyła, że w ostatnim czasie nie sporządzała świadectw jakości paliw stałych.

W związku z powyższym stwierdzono, że przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, w konsekwencji nie przekazywał ich kopii nabywcom i nie przechowywał przez okres wymagany ustawowo. Stwierdzono, że powyższe narusza obowiązek, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W toku kontroli inspektorzy WIIH zażądali przedstawienia oświadczeń o pochodzeniu węgla, o których mowa w art. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach, wystawionych do uprzednio wymienionych dokumentów sprzedaży. Ustalono, że strona sporządza i wystawia oświadczenia o kraju pochodzenia paliwa stałego.

W związku z ujawnieniem naruszeń obowiązku wynikającego z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w toku kontroli został przesłuchany w charakterze strony. Protokół z przesłuchania został dołączony do akt kontroli. Przedsiębiorca oświadczył, że „... świadectwa jakości paliw stałych były wystawiane przed zawieszeniem tego obowiązku”. Przedsiębiorca wyjaśnił, że „...nie posiadał wiedzy, że zawieszony obowiązek wystawiania świadectwa jakości przy sprzedaży paliw stałych został przywrócony”, o wznowieniu obowiązku dowiedział się z niniejszej kontroli Wielopolskiego WIIH.

W toku kontroli wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH z partii węgla kamiennego w sortymencie groszek (ogień) o deklarowanej masie 13,950 ton pobrali do badań próbki paliwa stałego. Pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0881/25/4750 o masie 147,59 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7793/25/4750 o masie 150,12 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 00004. Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH sporządzili również protokół pobrania próbek paliwa stałego do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200003319/039-033. Próbkę zostały przekazane do laboratorium bez świadectwa jakości paliw stałych.

Protokół kontroli nr NR.8361.86.2025 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 28 maja 2025 r. Przedsiębiorca został prawidłowo pouczony o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Strona w toku kontroli podpisała protokół kontroli bez uwag.

Pismem z 11 czerwca 2025 r. Wielkopolski WIIH poinformował stronę, że badania laboratoryjne próbki paliwa stałego nr 0881/25/4750 pobranego w toku kontroli przeprowadzonej 28 maja 2025 r. wykazały, że parametry jakościowe wprowadzanego do obrotu w dniu kontroli paliwa stałego tj. w sortymencie groszek (ogień), spełniają wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618). W załączeniu przekazał protokół z badań Nr 23/200003319/039-033 z 3 czerwca 2025 r. próbki paliwa stałego nr 0881/25/4750.

W związku z ujawnieniem naruszeń obowiązku wynikającego z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Wielkopolski WIIH pismem z 27 października 2025 r., (sygn. NR.8361.86.2025) zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Jednocześnie wezwał stronę do dostarczenia informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. Strona

odebrała pismo 30 października 2025 r. W odpowiedzi strona mailem z 13 listopada 2025 r. podała wartość obrotów z tytułu sprzedaży węgla groszek (ogień) w 2024 roku.

Wielkopolski WIIH 28 listopada 2025 r. wydał decyzję wymierzającą solidarnie współnikom spółki cywilnej karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł z tytułu niewystawienia świadectwa jakości paliwa stałego przez przedsiębiorców, wprowadzających do obrotu paliwo stałe, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529). Strona ww. decyzję odebrała 4 grudnia 2025 r.

Pismem z 17 grudnia 2025 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, które wpłynęło do Wielkopolskiego WIIH 22 grudnia 2025 r. Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Przy piśmie z 29 grudnia 2025 r. Wielkopolski WIIH przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr NR.8361.86.2025.

Strona wniosła o umorzenia kary pieniężnej w całości lub w części z powodu nieświadomego naruszenia prawa oraz natychmiastowego usunięcia tego naruszenia. Przedsiębiorca wskazał, że nie był świadomy zmiany prawa i wyraził żal z powodu niedopełnienia obowiązku przedkładania klientom świadectwa jakości paliwa stałego.

Strona wskazała, że „przed zmianą przepisów każdorazowo wystawiane były klientom świadectwa jakości. Strona miała świadomość, że ...„obowiązek ten został zawieszony, a o jego przywróceniu nie zdawała sobie sprawy”. Natychmiastowo po kontroli Wielkopolskiego WIIH ponownie zostały wdrożone procedury wydawania klientom świadectwa jakości.

Strona argumentowała umorzenie kary wskazując na trudną sytuację finansową przedsiębiorstwa oraz na brak wcześniejszego naruszenia przepisów prawa.

Prezes Urzędu pismem z 31 grudnia 2025 r., zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona odebrała pismo 7 stycznia 2026 r. i nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania

o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej ww. ustawy. Wymienia on jakie informacje powinno zawierać świadectwo jakości, jest to:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone przepisami wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Na podstawie delegacji zawartej w art. 6e Minister Klimatu i Środowiska 23 grudnia 2022 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), zwanej dalej „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych”, w którym określił wzór tego dokumentu.

Z przepisu art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. W tym miejscu należy wyjaśnić, że świadectwo jakości spełnia rolę informacyjną, ma zapewnić nabywcy danej konkretnej partii paliwa rzetelną i zgodną ze stanem faktycznym informację o cechach użytkowych wyrażonych wartościami parametrów jakościowych. Wynika to z woli ustawodawcy, który w art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości

paliw zobligował przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wskazania w treści świadectwa jakości, wartości parametrów paliwa, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Ustawodawca w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obłożył sankcją w postaci kary pieniężnej przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. W myśl art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł;
- 2) od 25.001,00 zł do 100.000,00 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego. Protokół kontroli nr NR.8361.86.2025 z 28 maja 2025 r. został podpisany przez stronę. Protokół kontroli stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, ponieważ został sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy, którym w tej sprawie jest Wielkopolski WIIH, w zakresie jego działania i stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Jak trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie: „*Dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, które korzystają z domniemania wiarygodności zawartych w nich ustaleń*” (por. wyrok NSA z 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Strona została pouczona o uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesieniu uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Informacja o tej treści znajdowała się w protokole kontroli. Przedsiębiorca podpisał protokół bez uwag i nie skorzystał z prawa do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w wymaganym terminie.

Prezes Urzędu wskazuje, że zgodnie z art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wynosi od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, WIIH uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy poprzez wzięcie pod uwagę wielkość obrotu z działalności przedsiębiorcy oraz wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200.000,00 zł wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10.000,00 zł oraz nie większa niż 25.000,00 zł. Prezes Urzędu po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja Wielkopolskiego WIIH z 28 grudnia 2025 r. (syg.NR.8361.86.2025) jest słuszna i zgodna z prawem.

Odnosząc się do odwołania strony z 17 grudnia 2025 r. i zawartych w nich argumentów organ odwoławczy stwierdził, że są one bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie. Wskazać należy, że strona sama przyznała w protokole kontroli i potwierdziła również w swoim odwołaniu, że nie wystawiała świadectwa jakości dla paliwa stałego.

Strona wskazała, że naruszenie to wynikało z nieświadomości zmienionych przepisów prawa. Przed zmianą przepisów każdorazowo były dostarczane klientom świadectwa jakości.

Należy wyjaśnić, że normy prawa jasno określają jakie obowiązki i na jakich zasadach powinno odbywać się wprowadzenie paliwa stałego do obrotu. Stanowią o tym przepisy ustawy z o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, która precyzuje jakie obowiązki ma przedsiębiorca tj. m.in. art. 6c, 6d i 6e ww. ustawy tj. strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za wystawienie dla paliwa stałego świadectwa jakości zgodnie ze wskazanym wzorem określonym w rozporządzeniu w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. W związku z powyższym Wielkopolski WIIH w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że strona nie wystawiała świadectwa jakości. Stanowisko organu pierwszej instancji znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wydanego w innej sprawie dotyczącej naruszenia obowiązku z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W uzasadnieniu wyroku Sąd podzielił stanowisko organu w kwestii niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sąd stwierdził, że w pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużył się sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawiane świadectwo jakości. Po drugie [...] z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że wystawienie świadectwa jakości paliw (składającego się z elementów wyszczególnionych w art. 6d tej ustawy) jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (por. prawomocny wyrok WSA w Warszawie z 17 października 2019 r., sygn. akt. VI SA/Wa 1405/19).

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że strona naruszyła zakaz z art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw bowiem wprowadzała do obrotu paliwa stałe, dla których nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości.

Organ odwoławczy wyjaśnia i wskazuje, że od 31 grudnia 2022 r. do 7 listopada 2024 r. obowiązywało rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856). Niemniej jednak na podstawie art. 6a ustawy z o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ustawodawca zarządził od 1 maja 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. odstąpienie od stosowania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy. Powyższe odstąpienie nastąpiły na podstawie:

- rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 28 kwietnia 2023 r. w sprawie odstąpienia od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2023 r. poz. 835) i obowiązywało od 1 maja 2023 r. do 31 lipca 2023 r.,
- rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 1 sierpnia 2023 r. w sprawie odstąpienia od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1494) i obowiązywało od 1 sierpnia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

W związku z powyższym od 1 stycznia 2024 r. obowiązywały wymagania jakościowe dla paliw stałych określone w ww. rozporządzeniu z 23 grudnia 2022 r., które następnie zostało zastąpione rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618), które weszło w życie 8 listopada 2024 r. Należy podkreślić, iż kontrola była prowadzona w maju 2025 r., a więc strona w momencie kontroli naruszała obowiązek wynikający z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw od ponad roku. Strona miała możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Przedsiębiorca jako podmiot prowadzący działalność od 1995 r. powinien na bieżąco monitorować zmiany w obowiązujących przepisach dotyczących zakresu prowadzonej działalności gospodarczej. Art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi jasno, iż za nie wystawiane świadectwa jakości nakłada się karę administracyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również, czy nastąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 kpa wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Przy rozstrzyganiu kwestii znikomego stopnia szkodliwości

czynu stanowiącego jedną z przesłanek odstąpienia od nałożenia kary należy mieć na względzie dobra chronione przez naruszoną normę. W tym przypadku dobrem tym są: prawo konsumenta (nabywcy paliw stałych) do rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o cechach użytkowych nabywanego paliwa stałego. Warto w tym miejscu wskazać, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW ustanowiono, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. W tym kontekście brak wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w momencie wprowadzania ich do obrotu nie może być uznane za naruszenie, którego waga jest znikoma. Przeczyłoby to normie zawartej w przepisie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jak uprzednio wyjaśniono obowiązek z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie został ograniczony podmiotowo i przedmiotowo. Obowiązek sporządzenia i przekazania nabywcy kopii świadectwa jakości paliw stałych zgodnego ze stanem faktycznym, w momencie wprowadzania danego paliwa do obrotu, aktualizuje się przy każdej transakcji niezależnie od jej wartości, ilości wprowadzonego do obrotu paliwa, czy rodzaju podmiotu nabywającego dany towar. Prezes Urzędu podziela zdanie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który orzekając w innej sprawie celnie wskazał: *„To nie mierzona kwotą w złotych wartość wprowadzonego do obrotu paliwa ma miarodajne znaczenie dla oceny wagi naruszenia prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 kpa, lecz chronione prawem wartości i dobra, w odniesieniu do których rozważana jest skala ich naruszenia. Jeżeli więc wprowadzenie art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw było również motywowane - a trzeba uznać to za aksjomat - potrzebą zapewniania efektywnej ochrony prawa wyboru nabywców oraz - co trzeba podkreślić - potrzebą zapewnienia konsumentom szeroko rozumianego (poczucia) bezpieczeństwa, a to zważywszy na rodzaj i przeznaczenie produktu, w tym rzecz jasna bezpieczeństwa życia i zdrowia, to uwzględniając znaczenie tych wartości w relacji do treści oraz istoty obowiązku adresowanego do przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo stałe, za uzasadniony trzeba uznać wniosek, że waga nawet jednorazowego naruszenia prawa nie mogła być oceniona, jako znikoma”* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 18 sierpnia 2020 r., II GSK 497/20).

Prezes Urzędu wskazuje, że z materiału dowodowego sprawy wynika, że strona nie wystawiała świadectw jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych, a w konsekwencji nie przekazywała ich nabywcom i nie przechowywała. Należy także wskazać, że Strona złamała ustawowy zakaz wprowadzania do obrotu paliw stałych, dla których nie wystawiono świadectwa jakości wynikający z art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zatem w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane, przekazywane i przechowywane, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Należy podkreślić, że w sprawie doszło wprawdzie do zaprzestania naruszenia prawa, jednak nastąpiło to dopiero na skutek kontroli Wielkopolskiego WIIH. W omawianym przypadku waga naruszenia prawa nie jest znikoma, co znalazło odzwierciedlenie w treści uzasadnienia decyzji. W niniejszej sprawie kontrolowany nie dopełnił ciężących na nim obowiązków, a w konsekwencji kupujący nie otrzymali informacji o jakości oferowanego paliwa stałego. Świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, jak również deklaracją wprowadzającego co do parametrów jakościowych paliwa stałego.

Prezes Urzędu po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że nie jest możliwe

odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, gdyż przestanki znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania naruszania prawa, muszą wystąpić łącznie, co w tej sprawie nie miało miejsca. Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 2 kpa. Z materiału dowodowego nie wynika, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Nadto należy podkreślić, że naruszenie art. 6 c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest kwalifikowane jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Wielkopolskiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Wielkopolskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Podsumowując w sprawie brak jest przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 kpa.

Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie postępowanie nie dopatrył się też przesłanek umożliwiających zastosowanie art. 189f § 2 kpa. Wynika to z faktu, że ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał moment wykonania obowiązku, polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliw stałych - jest to moment wprowadzenia tych paliw do obrotu. Prezes Urzędu podkreśla, że w związku z powyższym nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa poprzez następcze działania. Naruszona norma chroni m.in. prawo konsumenta do rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji, co powinno nastąpić w momencie wprowadzania do obrotu danej partii paliwa stałego. W konsekwencji na gruncie tej sprawy nie ziściły się przestanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu na podstawie art. 189f § 2 kpa.

Prezes Urzędu wyjaśnia, że instytucja „czynnego żalu” na które powołuje się strona w odwołaniu, czyli dobrowolne zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia lub przestępstwa skarbowego umożliwiająca odstąpienie od ukarania sprawców, którzy wyrazili „skrucę” z powodu popełnienia czynu zabronionego ma zastosowanie w sprawach karnych skarbowych zgodnie z art. 16 Kodeks Karny Skarbowy z 10 września 1999 r. (Dz. U. 2025 r. poz. 633) natomiast nie ma zastosowania w przypadkach naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z czym powołanie się strony na tą instytucję jest bezprzedmiotowe.

W związku z powołaniem się w odwołaniu na trudną sytuacją finansową strony organ drugiej instancji informuje, że trudna sytuacja ekonomiczna może zostać uwzględniona dopiero, gdy decyzja stanie się ostateczną, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Wielkopolski WIIH, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja organu pierwszej instancji była słuszna i zgodna z prawem. Zaś okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego WIH z 28 grudnia 2025 r. (syg.NR.8361.86.2025), w sprawie wymierzenia solidarnie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowaniu jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje

zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z 2025 r. poz. 1685, 769, 1427); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej*

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. [xxxxx];
2. [xxxxx];
3. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.